

Interaktivitás a digitális korban – ki ír és mit?

SZANYI-NAGY JUDIT

„Kell-e naplót vezetnem a *közlés* szándékával?
Tudok-e 'művet' alkotni napló formájában?”
(Roland Barthes)

Első bejegyzés

A kontextusából kiemelve más értelmet adok a tanulmányomhoz szánt Barthes-mottónak. A kérdés él: nem elég, hogy közölni szeretnék valamit – ez esetben az online – naplómban, ráadásul műnek is nevezem azt. Megtehetem ezt? És vajon hozzám fog fűződni az ott létrejött tartalom? Valószínűleg alapvetően *igennel* válaszolnánk a kérdésekre, azonban a témakör nem ilyen egyszerű. Többségében a személyes naplókkal ellentétben az online formátum egy interaktív közegben születik, amely lehetővé teszi azt is, hogy rajtam kívül mások is beleszóljanak a létrejött vagy létrejövő tartalmakba, mindemellett pedig a meglévő kommentárokkal együtt tekintsünk egészenk egy-egy bejegyzést. Valóban ennyit számítanak a hozzászólások, megjegyzések? Igen, hiszen a blog tulajdonosa, ha már megteremtette ezt a lehetőséget, valószínűleg nyomon is követi az ott megjelenő véleményeket, kritikákat, írásokat. Mások miért ne tennék?

Ebből az alapszituációból kiindulva érdemes elemezni a blogregényeket is, amelyek – ahogy az elnevezés is mutatja – lényegében egy új, két másik műfaj sajátosságait magában hordozó műfajt képviselnek. Így máris relevánsabbá válik a kérdés, hogy az efféle közléssel tudok-e művet alkotni, és ha igen, pontosan ki is alkotja meg azt? Egyáltalán fontos-e ez a kérdés? A kutatás során az előbbi témakörrel, tehát azzal, hogy mit nevezünk műnek, nem foglalkozom. Hipotézisem, hogy a blogregényekben mind a biográfiai, mind az olvasó által kialakított szerző személye kérdéses, így többféle interpretáció is lehetséges egy-egy mű kapcsán. A teljes problémakör megértéséhez azonban elengedhetetlen a különféle fogalmak, úgymint a hibrid műfajok vagy maga a blog, blogregény kifejezés magyarázása.

Fogalmi keret: a hibrid műfajok

E dolgozat előzményében, szakdolgozatomban, a hibrid műfajokat vizsgáltam abból a szempontból, hogy a kortárs szerzők – írók, költők – miként reflektálnak a nyelvváltozásra, többek között az SMS-versekhez és a blogregényekhez hasonló új műfajok megalkotásával. Az, hogy valami hibrid, legfőképp annyit jelent, hogy kevert. A kérdés elsősorban az, hogy mit jelent ez a kevertség? A műfaji besorolásakor (blogregény, SMS-vers), a felszínt vizsgálva könnyen kiderül: olyan írásokról beszélünk, melyek legalább két különféle sajátosságot, esetünkben – véleményem szerint – műfajt hordoznak. A blogregény az elnevezés alapján magán viseli a blogok és a regények

sajátosságait, az SMS-vers pedig értelemszerűen az SMS-ek és a versek jellemzőit. Ám felmerül a kérdés: miről kell beszélnünk a tartalom esetén? Ha egy műfaj más műfajokból áll, s ezért válik kevertté, vajon mekkora mértékben veszi át az egyik vagy a másik sajátosságait?

Ez utóbbi kérdésre pontos válasz nem adható. Az SMS-versek a legtöbb esetben ugyanis az SMS-ek azon jellemzőit hordozzák, hogy rövidek, tömörek, általában mellőzik a központosítást, míg annyiban titulálhatók verseknek, hogy rendszerint rímmel rendelkeznek, illetve ritmusuk van. Hasonló a felállás a blogregények esetében is: blogrészletek, mert a naplókhoz hasonlóan külön bejegyzéseként vesszük őket sok esetben, nem pedig fejezetenként; emellett pedig általában dátummal ellátottak. Leglényegesebb jellemzőjük, hogy az író és az olvasók (a bejegyző és a kommentelők) interakciójából valósul meg. Regények, mert hosszabb terjedelműek. Ez utóbbi műfaj fogalma sokat változott az évek során, de nézzük, melyik meghatározás mit jelent:

Blog: (mint főnév) Egy olyan személyes weboldal vagy weblap, melyen egyének által rögzített vélemények vagy másik oldalakra mutató linkek találhatóak, rendszeres frissítéssel.¹

Regény: A posztmodern regény eltér a hagyományos regényformától – hosszabb terjedelem, valóság és fikció szétválasztása, cselekményesség, több szereplő –, előszeretettel alkalmazza a nyelvi humort és az intertextualitást, sok esetben akár idézőjelek használata nélkül is. További lényeges mozgatórugója, hogy rendszerint a befogadó asszociációs erejére épít, s ezáltal teszi lehetővé a szövegek felépítését, több értelmezési módját.²

Joggal merülhet fel bennünk a kérdés, vajon az olyan kevert műfajok, mint például a levélregény, miért nem számítanak hibridnek, honnan ered a kifejezés. Igazából átmeneti vagy kevert műfajnak is nevezhetnénk ezt a kategóriát, de úgy vélem, a hibrid az igazán ehhez a korszakhoz tartozó fogalom, amely magában foglalja, hogy egy olyan tárgy, nyelv, dolog létrejöttéről beszélünk, amely legalább két másik téma elegyéből keletkezett. Így lényegében a levélregény is egyfajta hibrid műfaj, ám, úgy gondolom, leginkább a digitális technika által létrejött műfajokra érdemes ezt a terminológiát alkalmaznunk.

Mi a blog?

Az utóbbi évtizedben számtalanszor hallhattuk az online napló fogalmát, találkozhattunk is vele, de nem biztos, hogy elgondolkodtunk többek között ennek a műfaji besorolásán. Ahogy a többi „posztmodern” fogalomnak – így magának a posztmodern szónak – sem tudunk végleges és konkrét

¹ <http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/blog> (Letöltés: 2015.02.22. 15:35)

² <http://enciklopedia.fazekas.hu/mufaj/Regeny.htm> (Letöltés: 2015.02.22.)

magyarázatot adni – hiszen benne élünk –, így a blognak sem született még egy teljesen elfogadott terminusa. Bógel György „*Blogvilág – egy műfaj születése*”³ című, 2006-ban megjelent könyvében több szakértőt, blogírókat és közösségi média-használót is megkérdez az általam érintett fogalom meghatározásáról. Vannak, akik szerint „a blog szelep, a blog sziget, a blog játszótér”,⁴ ami már önmagában megmutatja, mennyi értelmezési lehetőséget rejt magában ez a műfaj. Sőt, továbbhaladva: vannak, akik nem is tekintik műfajnak, hanem „csupán” egy keretnek, publikálási technikának a blogot – mondván, a tartalmat mindenki saját maga alakítja, ezáltal meghatározva és bemutatva az egyén saját blogírási filozófiáját.

Történelmét tekintve a weblog fogalom 1990-ben jelent meg először, amely lényegében az egyes webszerverek látogatóinak adatairól készített kivonatolt áttekintést jelentette. Ezt a meghatározást Peter Merholz 1997-es „*sajátosságokkal rendelkező weboldaltípus*” terminusa írta felül, ahol a blog a web (tehát az internet) naplóinak a megjelenésére szolgált – itt a log of the web kifejezés a találó. Magyarországon a blogok 2005-ben kaptak nagy szerepet, amikor a Golden Blog nevezetű verseny elindult.

A megkérdezett szakértők több dologban is egyetértettek a blogok jellegzetességei kapcsán:

- a blogok gyakran személyesek (mind stílusban, mind tartalomban)
- gyakori frissítés jellemzi őket
- újság vagy napló jellegűek
- egy adott témáról szólnak
- egyének szerkesztik őket
- a bejegyzéseket rendszerint hiperlinkekkel látják el
- szabad és nyilvános hozzáférést biztosítanak a tartalmakhoz
- egyfajta archívumként funkcionálnak

Az említett könyvben leírt állítások számomra sok esetben elég sarkosan megfogalmazottak. Így például szembe lehet szállni azzal a kijelentéssel, miszerint a blogokat gyakori frissítés jellemzi. Ez leginkább a populáris, jó marketingű online naplókra jellemző; a személyes, sőt, sokszor az irodalmi blogoknál sem feltétlenül figyelhető meg a két- vagy háromnaponta megjelenő új tartalom. Ebben az esetben tehát elsősorban tematikus blogokról beszélhetünk. A személyes blogok kapcsán az „egy adott témáról szólnak” elmélet is megdől – hacsak nem vesszük tág értelemben a kifejezést, s adott témának tekintjük a szerző személyes érdeklődését is. Hiszen a tematikus – tehát a kifejezetten egy tárgyról szóló írások – valóban egy témakört képviselnek, ellentétben a személyes blogokkal, amik az író személyiségétől függően több kérdéskört is érinthetnek.

³ BÓGEL 2006.

⁴ BÓGEL 2006, 13.

Összességében azonban az is elmondható, hogy sokak számára megkérdőjeleződik a blog mint műfaj vagy mint forma fogalma. Ez egyfajta napló? Szócső? Egy médiaeszköz, netán kommunikációs csatorna? A kérdéssel több tanulmány is foglalkozik, így például Csala Bertalan „*Van-e olyan műfaj, hogy blog?*”⁵ című tanulmánya is kitér a problémás területre – tehát mind a blog mint műfaj, mind a műfaj mint terminus kérdéskörére. Eszerint a blogokban elsősorban az 1997–1998-as években lesz úrrá az individuum, amely miatt elsődlegesen személyes gondolatokkal találkozhatunk ezeken a felületeken.

Bár a blog fogalmi keretbe foglalása nehézségekbe ütközik, a nyelvének vizsgálata valamelyest kevesebb problémát vet fel: megállapíthatjuk, hogy folyamatosan változó. Az viszont minden internetes naplóról elmondható, hogy saját szabályok uralkodnak benne, melyek rendszerint felülírják a kodifikációt. Ez elsősorban az írói szabadságnak és a szubjektív értelmezések lehetőségének köszönhető. Mivel a blogok fő jellemzői közé tartozik az azonnaliság és a gyorsaság, részint ezért is válik a „hagyományos” írásbeliség megjelenése kérdésessé – amely állításom a poszt-literalitás elméletével kapcsolható össze.

A blog „technikai” alkalmazásán nagyon jól látszik a hipertextualitás⁶ és a multimedialis kifejtés lehetősége és létjogosultsága, így számos, külső oldalakra mutató (hiper)linket találhatunk egy blogon – a megjelent képek és videók mellett. Ugyanígy nagy hangsúlyt kap több esetben az intertextualitás is, hiszen számtalan idézettel, egyéb szöveg(ek)köz(ött)i utalással találkozhatunk ebben a netes műfajban/formában.

Láncvilág

A Láncvilág jelenleg is elérhető a <http://blogregeny.com> címen. A műfaji meghatározások mellett elsőként talán a forma tűnik fel az olvasónak, ahol az egyes írásbeli sajátosságokat mutatja többek között az iniciálé vagy a jól átlátható, bekezdéseket használó tagolás, illetve a blogok attribútumaként számon tartott hiperlinkek.

A blogot jobban megvizsgálva először az lehet szembetűnő a látogatónak, hogy a hozzászólási lehetőség helyett már a kész szöveg található meg a honlapon, amely nem ad esélyt további interakcióra. Ám ez közel sincs így: a pár éve létrehozott blogregény egy külön fórumot működtetett a rendszeres vagy alkalmi olvasói számára, akik bármikor hozzászólhattak a készülő részekhez, netán saját epizódokkal, ötletekkel egészíthették ki a folyamatosan formálódó alkotást. Ez a blogregények sajátossága. Az olvasó akkor kapcsolódik be, amikor szeretne, s ugyanígy saját maga dönt olyan kérdésekben is, hogy mikor hagy fel a blogregény olvasásával vagy szerkesztésével. Ha időközben kihagy néhány fejezetet, az is elképzelhető – a blogregények esetében itt jelenik meg legfőképp a linearitás megszakadása, eltűnése – hogy

⁵ CSALA 2005.

⁶ LANDOW 1996.

már egész máshol veheti fel a történet fonalát, mint ahol abbahagyta az olvasást.

A regény két könyvből áll: első része az Exordium, második része pedig az Ezékiel. A könyveket elemezve látható, hogy a cselekménysort fejezetekre osztotta a szerző, amelyek terjedelmükben leginkább egy-egy novellának felelnek meg. A könyvbeli sajátosság mellett a blogírás jellemzői is megmutatkoznak, így megfigyelhetjük azt is, hogy az egyes fejezeteket mikor publikálta az oldal szerkesztője, azaz, mennyi idő telt el a legutóbbi rész elkészülte és az aktuális rész nyilvánossá tétele között.

A blogokat továbbá a szétválasztható, kereshető információk is jellemzik. Ezalatt elsősorban a „Keresés”, illetve a „Frissítések” menüpontokat értem, melyek szintén a linearitás megszakításához kapcsolódnak. Ha egy adott szövegrészlet érdekel bennünket, használhatjuk a keresés menüpontot, míg a frissítések esetében naprakészek lehetünk a regény aktuális állásából, melyről még igény szerint hírlevelet is kaphatunk. A „GYIK” menüpont különlegessége, hogy támpontot ad az újonnan bekapcsolódni vágyó olvasóknak, akik nem csupán a műfaj leírásáról olvashatnak, de annak működési hátteréről – például a blogmotorról, informatikai alapfogalmakról – vagy alapvető témájáról is.

A szerző segít az értelmezésben, kijelöli a regény célját: *„A témája a társadalom születése. Alapvető kérdéskérdései: Hogyan születnek a társadalmak? Hogyan jönnek létre vallási csoportok egy születő társadalomban? Hogyan működik a teokrácia a társadalom fejlődésének kezdeti szakaszában?”* Ez a témakifejtés pedig nagymértékben meghatározza az olvasói és írói közeg mellett azt is, hogy az adott hozzászólóknak milyen témakörök mentén kell továbbírniuk a történetet, illetve akár azt is, hogy milyen nyelvezetet használhatnak a folytatás írásakor. Ez utóbbi megköztetésére azonban ritkán kerül sor.

A blogok szerzőségkérdése

Alapvetően a blogok szerzője is megkérdőjeleződik. A témával jelentősebb mértékben Szűts Zoltán médiakutató foglalkozik, többek között *Írjuk a blogomat. Ki a szerző?*⁷ című tanulmányában, amely az én kutatásom alapját is képezte a blogregények szerzőségkérdését illetően. A szerzőt – Michel Foucault-hoz hasonlóan⁸ – nem biográfiai, „hús-vér” emberként értelmezi, hanem azt a szerzőképet érti alatta, aki a bejegyzést olvasók elképzelésében alakul ki a mű olvasása közben. A blogregények kapcsán viszont mindkét szerzőképet fontosnak tartom, hiszen a szerzőség kérdésköre kétféle szempont alapján is vizsgálható. Az első, amikor az olvasóban kialakult szerzőképről van szó: vajon egyedül csak a bejegyzés közzétételéhez kapcsolják az írás alapján létrejött képet? A második, amikor a biográfiai szerzőről van szó: a szerzői jogi

⁷ SZÜTS 2010.

⁸ FOUCAULT 1999, 143.

kérdések esetében. Lényegében hipotézisemet, mely szerint szükség van a szerzőre, a Szűtszöveg is alátámasztja. Véleménye szerint vannak olyan blogtípusok, melyekhez elengedhetetlenül hozzátartozik a szerző megléte, személyének tudatosítása – ezek közül az egyik az irodalmi tematikájú blogok típusa.

Felvethetjük: a szerzőségkérdés a blogregények esetében miben másabb? A válasz a digitális kor, vagy, ahogy tanulmányában Bors Noémi fogalmaz, az „inter”-ek kora. Az újmédia egy olyan új közeget teremt, ahol a korábbi határok elmosódnak, a „szövegek közti váltás és az olvasó általi navigálás”⁹ szélesebb körűvé válik, már nem csupán a lábjegyzetek szintjén valósul meg. A közeg lehetővé teszi, hogy *interaktivitásról* (inter-akció: bizonyos eseménysorozatok és szereplők egymásrautaltsága), *intermedialitásról* („a különböző kontaktmédiák mint információszállító csatornák egymásra- és egymásba fonódása”) és *intertextualitásról* (különböző szövegek kapcsolata, egymásrautaltsága) beszéljünk az *interneten*.¹⁰ A blogregények a fanfictionökhöz hasonló elven működnek – legfőbb különbségük a tartalomban keresendő, azaz, nem fűződnek egy már meglévő műhöz (akár a szereplőket vagy a témát tekintve), illetve a szerző autoritása nagyobb mértékben van jelen az expliciten is sokak által szerkeszthető, hozzáférhető fanfictionökhöz képest.

De mi is az új közeg, az újmédia? A választ a kérdésre Lev Manovich adja meg, terminológiája szerint magát a digitális médiát nevezzük újmédiának. Ez magában foglalja az internet és a számítógépes multimédia mellett a CD-romokat, illetve a számítógépes játékokat egyaránt. A dolgozat természetesen az internet és a különféle honlapok – blogok – miatt foglalkozik az újmédia kérdéskörével. Tegyük fel, hogy részben elfogadjuk azt az állítást, amit Manovich pedzeget (majd később megcáfol): az a tartalom sorolható az újmédia témakörébe, amely számítógépes, technológiai feldolgozás részévé válik. Ha így tekintünk az újmédiára, máris láthatjuk, a blogok tökéletesen megfelelnek ennek a kritériumnak. A kérdés azonban továbbra is fennáll: mit kezdenek ezzel a szerzők és a befogadók? Az új marketingstratégiák megalkotása mellett – amely nem csupán a közönségsikerhez, de a kanonizációhoz is kapcsolódik – önreprezentációs lehetőségek, illetve saját értelmezői közösségek létrehozása is elképzelhető. Ha a blogokra gondolunk, könnyű megérteni a kifejezések mibenlétét, hiszen egy bejegyzéshez számtalan ember hozzászólhat, amelynek tagjai máris egy önálló értelmezői közösséget alkotnak, amely csoport felvetéseire a szerző akár külön posztban is reflektálhat.

⁹ BORS 2006.

¹⁰ BORS 2006.

„Minden olvasás egyúttal írás is”¹¹

A Harold Bloom kortárs irodalomtörténészről származó idézet – szintén kontextusából kiragadva – kitűnő példaként szolgál a szerzőség kérdésének vitatásához. Az, hogy olvasunk, befogadói vagyunk egy bizonyos szövegnek, egyben arra is lehetőséget teremt számunkra, hogy alkotókká válhassunk. Ha a hipertextről beszélünk, könnyen megérthető a párhuzam: az olvasó dönti el, milyen sorrendben olvas teljes szövegeket, bekezdéseket vagy csupán betűket. Lényegében adott a lehetőség a könyvek kapcsán is, amikor a paratextusról beszélünk: bármikor megszakíthatjuk a lineáris(nak tűnő) olvasást, és kezdetünk neki a fülszöveg olvasásának vagy utánaolvasni egy-egy témának az interneten. A könyvben materializálódott szövegek esetében azonban ritkábban beszélünk az efféle olvasói magatartásról – holott megfigyelhető –, míg a blogok és blogregények esetében ez egy természetesnek vehető folyamat. Ha linket látunk, kattintunk; ha eszünkbe jut vagy nem értünk valamit, utánaolvasunk; ha pedig meglátjuk, hogy érkezett hozzászólás a bejegyzéshez, megnézzük. Egyszóval mi válunk a (para)szöveg alkotóivá, mi döntjük el, mi az adott mű része és mi nem, illetve azt, hogy kit tekintünk az egyes szövegrészletek valódi tulajdonosának.¹²

Végső bejegyzés

A témakör, a szerzőség kérdése természetesen nem új probléma. Foglalkozott már vele Roland Barthes és Michel Foucault egyaránt, sőt, az egyes irodalmi művek a XXI. században már jócskán kitétek a szerző szerepével kapcsolatos játékoknak, lehetőségeknek. Gondoljunk az intertextualitásra, amikor számos esetben azt sem tudjuk, honnan származik egy-egy idézet, mottó vagy részlet; netán a hipertextre, amely még a könyvekben is létjogosultságot ad a non-lineáris olvasatnak.

A blogregények körüli interaktív folyam elsősorban a kritikai visszacsatolásokat teszi lehetővé. Elképzelhető, hogy a blog tulajdonosa – a szerző – megfogadja egy-egy kommentelő javaslatát, továbbfűzi gondolatait, vagy teljes mondatokat, bekezdéseket másol, de összességében még mindig az alapító az, aki a szöveg szervezőerejeként működik. Ő dönt arról, mi az, ami bekerülhet az interaktív térből a főszövegbe, illetve dönthet arról, meddig kívánja magát a blogot fenntartani. A szerzői jogi kérdések esetében a web 2.0 egyfajta védelmet ad az online információ-megjelenítés során, viszont, ha egy megjelentetett könyvről beszélünk, újabb szerzői jogi kérdéseket vet fel a téma – melyekre egyelőre nem tér ki a kutatásom.

A címben feltett kérdésre válaszolva: **mi**. Bár alapvetően a szövegnek egy gondozója áll a hierarchia csúcán, az *én* mint a blog létrehozója, mégis egy

¹¹ BORS 2006.

¹² Például a fórumot olvasva meglátok egy gondolatot vagy nevet, amit látom, hogy a tulajdonos beépített a főszövegbe, így egyből tudom, hogy az értelmi szerzője ennek egy bizonyos felhasználó.

interaktív közegről beszélhetünk, amelyben a mű születik, s amely gondolatokkal, kommentárokkal együtt válik igazi alkotássá, a passzív olvasók pedig aktív auktorokká. A probléma mindezzel annyi, ha a befogadó is alkotóvá válik, a koherencia, a hitelesség vagy az értelmi kapcsolatok jól átgondolt összefüggései egyaránt megkérdőjeleződhetnek – például más nyelvet használ az én és egy kollektív szerzői csoport.

És bár minden példa arra utal, hogy itt elsősorban *miről* beszélünk, véleményem szerint érdemes egy, talán még nem annyira terhelt fogalmat, a *virtuális szerzőt* a mű tulajdonosának hívni, amely szerző nem egy ember, hanem a közösség. Ehhez az elmélethez fűzhető Roland Barthes elképzelése is, aki a szerzőség kérdését nyelvészettudományi aspektusból vizsgálta. „A nyelvészet pontos elemzői eszköztárat kínált a Szerző lerombolásához, mivel kimutatta, hogy a nyelvi megnyilatkozás a maga egészében üres folyamat, amely tökéletesen működik anélkül is, hogy megtöltenénk a beszélgetők személyével: nyelvészeti szempontból a szerző pusztán az, aki ír. [...] A nyelvnek »alanya«, nem »személye« van, s ez az alany, amelyben semmi sincs, pusztán őt meghatározó nyelvi megnyilatkozás, egymaga is »megtartja«, azaz kimeríti a nyelvet.”¹³

Virtuális szerzőnek tehát ebben az esetben nem csupán a blog tulajdonosát, hanem az ezt a közeget körülvevő, pontosabban az ehhez szorosan kapcsolódó összes közösségi színteret (fórum, vendégkönyv, Twitter, Facebook) aktívan és relevánsan használó csoportot is titulálom. Így az *én* és *mi* könnyen egybemosódik, teret engedve mindkét lehetőségnek: ha nem kalandozom el az olvasás során, megmarad az egyedüli szerző, míg a blogok lehetőségeit kiaknázva a közösséget állítom a szöveg mögé, és tudomásul veszem, hogy akár magam is a szöveg alkotójává válhatok.

Irodalom

- BARTHES 1968 = Barthes, Roland: *A szerző halála* (részlet, ford.: Babarczy Eszter). In: Barthes, Roland: *A szöveg öröme*. Budapest: Osiris, 50–55. Digitális változat: ELTE Bölcsészettudományi Kar Művészetelméleti és Médiakutatási Intézet; http://emc.elte.hu/seregit/barthes_a_szerzo_halala.doc (Letöltés: 2015.02.22.)
- BORS 2006 = Bors Noémi: Foucault és a szerzőiség az „inter”-ek korában. C³ Kulturális és Kommunikációs Központ Alapítvány; <http://www.c3.hu/~prophil/profi034/bors.html> (Letöltés: 2015.02.22.) Korábban megjelent: Bors Noémi: Foucault és a szerzőiség az „inter”-ek korában. *Pro Philosophia Füzetek* 4 (2003) 45–52.
- BÖGEL 2006 = Bógel György: *Blogvilág – egy műfaj születése*. Budapest: HVG Kiadó Zrt., 2006.

¹³ BARTHES 1968.

CSALA 2005 = Csala Bertalan: Van-e olyan műfaj, hogy blog? In: Balázs Géza – Bódi Zoltán (szerk.): *Az internetkorszak kommunikációja*. Budapest: Gondolat–Infonia, 2005.

FOUCAULT 1999 = Foucault, Michel: *Nyelv a végtelenhez* (szerk.: Sutyák Tibor) Debrecen: Latin Betűk Alapítvány, 1999, 143.

LANDOW 1996 = Landow, George P.: *Hypertextuális Derrida, posztstrukturalista Nelson? = Hypertext + multimédia* (szerk.: Sugár János) Budapest: Artpool, 1996. Digitális változat: <http://www.artpool.hu/hypermedia/index.html> (Letöltés: 2015.02.22.)

SZÜTS 2010 = Szűts Zoltán: *Írjuk a blogomat. Ki a szerző?* E-nyelv Magazin; <http://e-nyelvmagazin.hu/2010/09/10/irjuk-a-blogomat-ki-a-szerzo/> (Letöltés: 2015.02.22.)

Internetes források

Blogregény

<http://blogregeny.com> (Letöltés: 2015.02.22.)

Kulturális Enciklopédia

<http://enciklopedia.fazekas.hu/mufaj/Regeny.htm> (Letöltés: 2015.02.22.)

Oxford Dictionaries

<http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/blog> (Letöltés: 2015.02.22. 15:35)

Interactivity at the digital age – who is writing what?

JUDIT SZANYI-NAGY

In my thesis I wrote about SMS-poems and blognovels as hybrid genres. The main topic was the role of these new hybrid genres in the literature and why should we research them.

Our language always changes. This alteration is continuous and next to our reflections we have to cope with the authority as another possibility – mainly in connection with the blognovels. That one is an absolutely interactive genre which allows laic people to continue or write another story on a blog. That could not be a problem unless the author (the owner of the blog) publish and use these stories, variations or names we created without citation and reference.

The topic of authority is not a new issue but because of the appearance of new media we can find other ways to figure out more possibilities and questions. The research is about to show these new ways and how the literature can reflect to these. This research is based on different special literatures and empirical observations. That is why you can find thoughts by Foucault, Barthes and a little from Landow about the hypertext. It is important, as well, to distinguish the biographical author and the person that we create during the process of reading.